

Przedszkole i klasy 1-3 SP

WIELKANOC

Temat: Wielka radość Wielkiej Nocy – spotkanie ze Zmartwychwstałym

Rozmowa o smutku i radości. Opowieść o zmartwychwstaniu – aktywne słuchanie Pisma Świętego

Zabawa: taniec *Wybawca*; doświadczenie „zniewolenia” i „wyzwolenia” dzięki działaniu Wybawcy

Pomoce: Wycięte ze sztywnego papieru serca wielkości rozłożonej dłoni (dla każdego dziecka trzy serca). Na jednej trzeciej serc narysowana smutna mina, na jednej trzeciej w miejscu „ust” narysowane kółko oznaczające zdumienie i na pozostałej części serc – smutna mina. Także nagranie spokojnej muzyki.

Katechezę rozpoczynamy od wezwania: „Chrystus zmartwychwstał! Alleluja!” i uczymy dzieci odpowiedzi „Prawdziwie zmartwychwstał! Alleluja!”.

Rozmowa z dziećmi o smutku i radości.

Kiedy ludziom jest smutno? Kiedy smutek przechodzi?

A kiedy ludzie cieszą się? Co sprawia ludziom największą radość?

Czy jest smutek, który trwa zawsze? A czy jest radość, która zawsze trwa?

Nawiązanie do tematu

Pan Jezus urodził się i nauczał w Izraelu, kraju, który był za Jego czasów w niewoli. Izrael był opanowany przez Rzymian. Izraelczycy byli gnębieni przez tego wroga. Byli z tego powodu smutni.

Uczniowie i uczennice Pana Jezusa wierzyli, że jest On Zbawicielem. Widzieli przecież Jego cuda. I myśleli, że Pan Jezus zbawi ludzi, zwyciężając armię rzymską i rzymskiego władcę, cezara. Widzieli, jaką moc ma Pan Jezus i myśleli, że pokona tą mocą wszystkich wrogów i wyzwoli Izrael.

Ale Pan Jezus nie pokonał armii. Został pojmany, umęczony i umarł na krzyżu. Straszne to było dla Jego uczniów. Uczniowie i uczennice Pana Jezusa, szczególnie Apostołowie smucili się z powodu śmierci Pana Jezusa. Byli bardzo przygnębieni.

Nie rozumieli jeszcze, że Bóg Zbawiciel inaczej widzi nieszczęście i szczęście ludzi. Nie rozumieli, że największą niewolą każdego z nas jest zło, to, że źle postępujemy. I nie rozumieli, że Pan Jezus ma moc wyzwolenia ludzi z tej niewoli zła i że pragnie dla nas przede wszystkim szczęścia wiecznego, takiego, które nie przemija.

Po śmierci Pana Jezusa niektórzy uczniowie widzieli, że został On pochowany w skalnym grobie. Wejście do tego grobu było zasłonięte wielkim kamieniem. Przed grobem stali strażnicy i pilnowali, by nikt tam nie przyszedł.

Przypomnimy sobie teraz, co stało się po śmierci Pana Jezusa i kto przyszedł do Jego grobu.

Dzieci siadają w kręgu. Każde dziecko otrzymuje i kładzie przed sobą trzy różne serca. Katecheta poleca, by uczniowie uważnie słuchali opowieści o tym, co stało się po śmierci Pana Jezusa i odpowiednio reagowali. Gdy usłyszą o smutnych wydarzeniach, mają podnieść „smutne serce”, gdy usłyszą o czymś zadziwiającym lub strasznym, mają podnieść „zdumione serce”, a wtedy, gdy będzie o czymś radosnym – podnoszą „radosne serce”. Warto od razu zapowiedzieć, że można podnosić dwa serca na raz, np. jeśli ktoś uzna, że opowieść mówi o czymś strasznym i zarazem wspaniałym.

Katecheta czyta powoli fragment Ewangelii wg św. Mateusza. Może przerywać czytanie, patrzeć, jakie serca podniosły dzieci i ewentualnie rozmawiać o wrażeniach.

„[...] o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby martwi.

Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział. Przyjdźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie. Oto, co wam powiedziałem». Pośpiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i pobiegly oznajmić to Jego uczniom.

A oto Jezus stanął przed nimi, mówiąc: «Witajcie!». One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech udadzą się do Galilei, tam Mnie zobaczą» (Mt 28 1b-10).

Po czytaniu katecheta krótko komentuje słowo Boże i potem prowadzi zabawę, która utrwała pojęcie Wybawiciela.

Pan Jezus wstał z grobu, zmartwychwstał i tak pokonał największego wroga człowieka, czyli zło i śmierć. I chociaż wiemy, że ludzie umierają, wiemy też, że Pan Jezus jest mocniejszy od śmierci i da nam wszystkim zmartwychwstać do życia wiecznego. Spróbujemy to sobie wyobrazić podczas zabawy.

Katecheta najpierw wyjaśnia dzieciom zasady zabawy. Prosi, by uczniowie powtórzyli wezwanie „Chrystus zmartwychwstał! Alleluja! – Prawdziwie zmartwychwstał! Alleluja!”. Dzieci tańczą w takt spokojnej muzyki. Gdy katecheta zatrzymuje odtwarzanie muzyki, dzieci kucają i zastygają bez ruchu. Katecheta opowiada:

Gdy robimy coś złego, jesteśmy jakby sparaliżowani. Nie możemy się ruszać. Jezus nas uzdrawia i odpuszcza nasze grzechy. Przywraca nam radosne życie.

Katecheta przechodzi między dziećmi. Kogo dotknie (przez położenie ręki na ramieniu), ten wstaje, podskakuje i woła: „Chrystus zmartwychwstał! Alleluja!”. Katecheta odpowiada: „Prawdziwie zmartwychwstał! Alleluja!”.

„Wyzwoleni”, czyli dzieci dotknięte przez katechetę, także podchodzą do pozostałych kucających, dotykają je i powtarzają wezwanie. Gdy wszyscy już wstaną z kucek, można zabawę powtórzyć.

[Na podstawie zabawy z płyty multimedialnej do klasy 1 – „W drodze do Wieczernika”]

Katechezę kończymy śpiewem wybranej pieśni wielkanocnej.

(Teresa Czarnecka)